

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 6898 van 1 februari 2008
in de zaak RvV X/IVde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Congolese nationaliteit, op 31 januari 2008 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot teruggrijping van 30 januari 2008, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 30 januari 2008.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 januari 2008 om 14 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en de opmerkingen van advocaat N. LUCAS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker vanuit Kigali op 30 januari 2008 omstreeks 7.00 uur is toegekomen op de Nationale Luchthaven te Zaventem. Hij was in het bezit van een Congolees paspoort met een Schengen-visum C, afgeleverd door de Belgische ambassade te Kigali en geldig van 29 januari 2008 tot 17 februari 2008 voor een verblijfsduur van vier dagen. Om 7.28 uur wordt hem de thans bestreden beslissing van teruggrijping betekend. De motivering, gesteund op artikel 3, eerste lid, 3°, van de voormelde wet van 15 december 1980, is als volgt:

“Betrokkene verklaart naar Parijs te reizen om er een firma die zeep produceert te bezoeken. Betrokkene is in het bezit van een uitnodiging van de firma Savi te Manosque. Betrokkene stelt dat de firma hem zal ophalen in Parijs, weet niet dat de afstand tussen de te bezoeken firma en Parijs aanzienlijk is. Na contactname met de firma zijn deze bereid betrokkene af te halen op de luchthaven van Marseille maar zeker niet in Parijs. Bovendien wenst deze firma geen enkele verantwoordelijkheid te nemen nopens betrokkene. Betrokkene is niet in de mogelijkheid om ook maar enige toelichting te verschaffen bij het productieproces van zeep, de samenstelling ervan of enig ander detail die zou kunnen aantonen dat hij effectief in deze branche werkzaam is”.

De teruggrijping is bepaald op 2 februari 2008 om 10.40 uur.

2.1. Met toepassing van artikel 39/82, §§ 1 en 2, van de voormelde wet van 15 december 1980 kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.2. In overeenstemming met de rechtspraak van de Raad van State (R.v.St., nr. 171.528, 25 mei 2007) beperkt de Raad zich, inzonderheid wegens het uiterst korte tijdsbestek waarbinnen uitspraak gedaan moet worden, tot het onderzoek van de wettelijke voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit aan de verzoekende partijen een nadeel berokkent dat ernstig is en moeilijk te herstellen. Daarbij wordt rekening gehouden met het feit dat die voorwaarde op zich onderzocht moet worden, dus zonder het ernstig karakter van de middelen daarbij te betrekken en dat volgens vaste rechtspraak, die stoelt op de eerbiediging van de rechten van de verdediging, alle elementen van het nadeel waarop een verzoeker zich wenst te beroepen, in het verzoekschrift zelf aangegeven moeten worden en in de mate van het mogelijke met bewijzen gestaafd.

2.3. Verzoeker voert met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hij het gepland werkbezoek bij de firma Savi niet kan afwerken, zodat onherstelbare financiële en commerciële schade wordt toegebracht aan Savi, aan zijn eigen werkgever en aan hemzelf, en dat hij morele schade lijdt door de onrechtmatige vrijheidsberoving.

2.4. Het aangevoerde nadeel voor de firma Savi en verzoekers eigen werkgever kan niet in aanmerking worden genomen omdat het geen persoonlijk nadeel is (R.v.St., nr. 101.243, 28 november 2001). Het eigen louter financieel en commercieel nadeel dat verzoeker doet gelden is niet moeilijk te herstellen, ook al is het thans moeilijk te begroten (R.v.St., nr. 168.116, 22 februari 2007). Het moreel nadeel kan met een nietigverklaring van de bestreden beslissing en/of met een morele schadevergoeding worden rechtgezet en is derhalve evenmin moeilijk te herstellen (R.v.St., nr. 157.174, 30 maart 2006).

Verzoeker toont niet aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te berokkenen. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één februari tweeduizend en acht door:

dhr. F. HOFFER,   kamervoorzitter,
dhr. L. JANS,   toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS.

F. HOFFER.